

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015190 16 Uvp
Banja Luka, 11.7.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Z.M., B.M., I.M., J.M., M.M. i S.M., svi zastupani po punomoćnicima Zajedničke advokatske kancelarije J.J. i J.I., advokatima iz B., (u daljem tekstu: tužioc), protiv akta broj .... od 19.8.2014. godine, tužene Uprave, R.S., B., u predmetu provođenja promjene korisnika nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužene za vanredno preispitivanje stava 2. izreke presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015190 14 U od 11.11.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj 11.7.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je u stavu 1. izreke uvažena tužba i poništen uvodno označeni akt tužene kojim je poništeno rješenje Područne jedinice tužene B. broj ... od 23.9.2013. godine i predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje. Stavom 2. izreke pobijane presude je tužena obavezana da tužiocima nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.755,00 KM uz obrazloženje da se ta odluka temelji na odredbama člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 63/11), a prema blagovremeno opredijeljenom troškovniku punomoćnika tužilaca, pa da se dosuđuju osnovani i nužni troškovi koji su saglasni Tarifi i nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“ broj 68/05 u daljem tekstu: Tarifa), a koje čine troškovi sastava tužbe uvećani za zastupanje drugog klijenta, sa paušalom od 25% kao i porez na dodanu vrijednost, što daje iznos od 1.755,00 KM.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje stava 2. izreke te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužena pobijaju njenu zakonitost zbog povrede postupka i povrede materijalnog propisa. Navodi da predmetni upravni spor nije okončan u sporu pune jurisdikcije jer da je predmet vraćen na ponovno odlučivanje, pa da spor nije okončan i tek tada neko može izgubiti ili dobiti spor. Pored navedenog, da se iz obrazloženja presude ne vidi da su troškovi analitički razrađeni u skladu sa Tarifom. Dodaje da tužena ima poseban račun koji je strogo namjenske prirode koja se ne mogu koristiti u druge svrhe sem u svrhe propisane odredbom člana 6. Zakona o naknadama za vršenje usluga premjera i korištenja podataka katastra nepokretnosti i katastra zemljišta („Službeni glasnik RS“ broj 92/09), da tužena nema svojstvo pravnog lica i da slijedom toga ne može biti obavezana na plaćanja

troškova upravnog spora. Predložila je da se zahtjev uvaži i pobijani stav 2. izreke presude ukine ili preinači.

Tužioci nisu dali odgovor na zahtjev ali su to učinili A.K. i I.K. u svojstvu zainteresovanih lica koji su predložili da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, stav 2. izreke pobijane presude, na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilan je stav suda u pobijanoj presudi da tužiocima pripada pravo na naknadu troškova sastava tužbe prema odredbama člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima. S obzirom da je tužba uvažena i osporeni akt poništen, proizlazi da su tužioci uspjeli u ovom upravnom sporu bez obzira što nije donijeta odluka u sporu pune jurisdikcije na što se neosnovano poziva tužena. Ostali razlozi koje tužena navodi, (da nema status pravnog lica i da ima ograničena namjenska sredstva), nisu razlozi koji utiču na pravilnost odlučivanja o zahtjevu za naknadu troškova spora. Istina, sud se u obrazloženju presude nije pozvao na odredbe Tarife, međutim, taj nedostatak nenavоđenja članova Tarife ne može biti razlog nezakonitosti takve odluke, kod činjenice da je navedeno da troškove čine troškovi sastava tužbe uvećani za zastupanje više klijenata sa paušalom od 25% i porezom na dodanu vrijednost, što proizlazi iz odredaba člana 3., 10. i 12. Tarife.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u stavu 2. izreke pobijane presude nije ostvaren razlog povrede iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija na osnovu odredbe stava 1. člana 40. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpstrukca ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić